

D I F I C U L T A T S   I N S A L V A B L E S

L A   D O B L E   L I N I A   D E L   G O V E R N   A R I A S

Aquesta doble linia - repressio i "apertura" - està topant ja amb dificultats insalvables. Pel que fa a la repressio s'ha assenyalat ja repetides vegades que és avui impotent per a frenar el moviment democràtic i revolucionari, que creix, es desenvolupa i planta cara amb força creixent. L'enorme mobilització produïda a Catalunya i a altres indrets de l'Estat espanyol després del covard assassinat de Salvador Puig i Antich és una bona prova del què volem dir. Les formes més brutals de repressio no fan altra cosa que estimular la protesta i les lluites populars. I pel que fa a la repressio preventiva, aquesta pot significar, com a màxim, la necessitat d'efectuar algunes modificacions en les formes de treball dels grups revolucionaris i democràtics que lluiten contra la dictadura. Pero no pot significar cap mena de fre de les lluites en curs.

I respecte a l' "aperturisme" ? Siguem seriosos : hi ha algu que cregui que pot anar gaire més enllà de "tolerar" la presència de Joan Manuel Serrat a la televisio ?

- - - - -

U N   " G O V E R N - I N F L A C I O "

A això cal afegir els greus problemes econòmics, amb inflació permanent, crisi de matèries primes en general i del petroli en particular, les vertiginoses puges del cost de la vida i les previsibles conseqüències d'una desacceleració econòmica.

De fonts oficials, l'augment dels preus entre 1970 i els inicis de 1973 fou d'un 40 per cent. Durant l'any 1973, d'un 15 per cent. En aquestes condicions, els efectes dels augments de salaris son practicamente nuls. Al contrari : en el darrer període, la classe obrera ha vist com descendia constantment la seva capacitat adquisitiva. Els treballadors es veuen obligats a efectuar jornades de dotze i de catorze hores a la pluriocupació, a l'endeutament. Aquesta situació s'agreuja durant l'any en curs. Augmentaran considerablement, en conseqüència, les lluites de la classe treballadora per a una enèrgica defensa del seu nivell de vida i per aconseguir que la crisi no caigui - com ha succeït en el passat -, exclusivament damunt les espatlles dels obrers. La lluita contra la vida cara serà en els proxims mesos un camp essencial.